Bijlage 1: Kader voor overdracht jeugdzorg naar gemeenten:

1. *Het belang van het kind staat voorop.*

Reorganisatie vinden vanuit inhoudelijke criteria plaats. Continuïteit in de uitvoering van de zorg wordt gegarandeerd. Kinderen mogen niet de dupe worden van deze samenvoeging en overheveling. Professionals worden er door geïnspireerd en kunnen hun werk verbeteren. De provincie draagt pas over als de overdracht voor alle kinderen verantwoord kan gebeuren.

2. *Kwaliteit van de zorg voor de cliënt blijft ten minste op het huidige niveau en/of wordt verbeterd.*

De afgelopen jaren zijn veel verbeterslagen gemaakt jeugdzorg breed. Succesvolle en veel belovende werkwijzen worden gecontinueerd of door nog betere vervangen. De behaalde resultaten mogen niet verloren gaan. De beoogde bezuinigingen moeten daadwerkelijk door efficiencyverbeteringen kunnen worden ingeboekt.

3. *Gemeenten hebben hun basis op orde waardoor de druk op de jeugdzorg afneemt.*

Sturing en financiering van de gespecialiseerde jeugdzorg is een complexe taak. Het Rijk heeft gesteld dat pas als gemeenten aan bepaalde kwaliteitscriteria voldoen overheveling kan plaats vinden. Dit is nog niet voldoende uitgewerkt. Duidelijk is wel dat het is verstandig om de jeugdzorg pas over te hevelen als de gemeentelijke taken op orde zijn. Ook is het belangrijk dat gemeenten er in slagen om de druk op de jeugdzorg te beperken door instroom te verminderen en de uitstroom te bevorderen. Hiervoor moet gemeente breed gekeken worden welke gemeentelijke voorzieningen hieraan kunnen bijdragen. Het opschalen bij problemen en het afschalen bij problemen moet in de gemeentelijke structuur worden verankerd. Pas dan kan jeugdzorg een tijdelijke ondersteunende factor zijn en kunnen de kosten van de jeugdzorg worden beheerst.

4. *Intersectorale zorg in trajecten is gegarandeerd*

Het risico bestaat dat het uiteindelijke decentralisatie besluit niet alle sectoren omvat. Zo is de GGZ het niet eens met het kabinetsbeleid. Ook het Rijk is nog niet volstrekt helder of de justitiële taken van het BJZ en of de gesloten jeugdzorg gedecentraliseerd gaat worden. Het IPO heeft steeds helder gesteld dat het om alle sectoren moet gaan, opdat er daadwerkelijk trajectzorg door alle sectoren kan worden geboden.

5. *Bureaucratische lasten voor instellingen worden niet hoger, eerder lager.*

Veel instellingen zullen voor meerdere gemeenten(gemeenten overstijgend) blijven werken. Voorkomen moet worden dat iedere gemeente op een andere manier en op basis van andere berekeningen zorg in gaat kopen. Dit betekent dat er goed nagedacht moet worden over een uniform financierings- en verantwoordingssysteem, i.i.g. op de regionale schaal.

6. *Het Rijk neemt de kosten van de overheveling en de stelselherziening op zich.*

Het gevolg van dit beleid kan zijn dat er reorganisaties moeten plaats vinden bij instellingen en overheden. De kosten van noodzakelijke sociale plannen moeten door het Rijk worden gedragen.

7. *Er is een gemeenschappelijke structuur voor sturing en financiering.*

De bovenregionale structuur waarvan uit gemeenten gezamenlijk vorm geven aan de sturing en de financiering van de jeugdzorg moet voldoen aan wat er nodig is voor zowel de kleine als voor de grote gemeenten in Flevoland.

8. *Provincie blijft verantwoordelijkheid dragen voor de jeugdzorg totdat kan worden overgedragen.*

Provincies hebben zich de afgelopen jaren flink ingezet om iets van de jeugdzorg te maken. Het risico van deze fase is dat provincies voortijdig hun handen van de jeugdzorg aftrekken. Dit risico wordt nog vergroot door de wisselingen na de Statenverkiezingen en de discussie rond het provinciefonds en het versterken van het provincie profiel. Voor de jeugdzorg zou het zeer nadelig kunnen uitpakken als provincies onvoldoende verantwoordelijkheid nemen voor de jeugdzorg gedurende de komende periode en voor een zorgvuldige transitie.

9. *Helder proces voor de gehele route, met respect voor ieders bevoegdheden en verantwoordelijkheden*

Met de werkelijke transitie kan pas worden begonnen als het besluitvormingstraject in Den Haag, inclusief de benodigde wetgeving is afgerond. Dat is geen reden om af te wachten. De behoefte om knelpunten zo snel mogelijk aan te pakken of om verbeterkansen in verregaande samenwerking direct te benutten is groot. Het is wel reden om een helder onderscheid te maken tussen een gezamenlijk verbetertraject, co-regie met behoud van ieders bevoegdheden en verantwoordelijkheden en het daadwerkelijke transitietraject te maken.